म.भा.हो.

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४९ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४५ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मुखमिति उरंउरः अयतःअधरहनोरयेणविष्यः रहिधारणंविष्याणांस्मरणंनिक्षिप्य

द्रोणपव

अहिसांसर्वभूतेषुधमंज्यायस्तरंबिद्धः ॥ तस्यचबाह्मणोमूलंभवांश्रबह्मवित्तमः ॥ ३८ ॥ श्वपाकवन्स्लेच्छगणाह्तवाचान्यान्ध्यन्विधान् ॥ अज्ञा

४९॥ तथोक्कायोगमास्थायञ्योतिभूतोमहातपाः॥ पुराणंपुरुषंविष्णुंजगाममनसापरं॥ ५०॥ मुखंकिचित्समुन्नाम्यांवेष्टभ्य । ४७॥ हाहारुतानिभूतानिमानुषाणीतराणिच ॥ द्रोणंतथागतंदस्वाधृष्ध्युघ्वश्रंगतं ॥,४८ ॥ हाहाकारंभ्रशंचकुरहोधिगितिचाब्रुवन् ॥ द्रोणोपिश्राबाण्युत्स्ट ज्यतह्रनुः॥ ४२॥ सवाण्यस्नाणियमात्माहातुकामोभ्यभाषत ॥ कर्णकर्णमहेष्वासकपद्रयोंघनेतिच ॥ ४३ ॥ संघामेक्यितांयत्नोब्रवीम्येषपुनःपुनः ॥ पां माद्ाययमपेक्यचजीवसि ॥ सचाद्यपतितःशेतेष्ष्ठेनावेदितस्तव ॥ ४१ ॥ यमेराजस्यतद्वाक्यंनाभिशंकितुमहंसि ॥ एवमुकस्ततोद्रोणोभीमेनोस्ह ह्रवेभ्यःशिवंबोस्तुश्रमभ्युत्सजाम्यहं॥ ४४॥ इतितत्रमहाराजप्राक्रोश्झौणिमेवच ॥ उत्स्ज्यचरणेशसंरथोपस्येनिविस्यच॥ ४५॥ अभयंसर्वेभूतानांप्र नासूहबद्द्रहासुत्रदार्धनेपाया ॥ ३९ ॥ एकस्यार्थबद्दृत्हवापुत्रस्याधमीविद्यया ॥ स्वकर्मस्यान्विकर्मस्योनव्यपत्रपसेकथं ॥ ४० ॥ यस्यार्थेशक्ष द्दौयोगमीयिवान्॥ तस्यताच्छिद्रमाज्ञायपृष्ट्युन्नःप्रतापवान् ॥ ४६ ॥ सश्रंतद्रनुषोरंसंन्यस्याथरथेततः ॥ खद्भीरथाद्वप्रुत्यसहसाद्रोणमभ्ययात् ॥ ज्यप्रमंस्रांस्यमास्थितः॥ ४

निमेषमात्रणचतज्ञयोतिरंतर्थीयत ॥आसीकिलकिलाश्ब्दःप्रहृषानांदिवौकसां॥५५॥ बह्मलोकगतेद्रोणेपृष्युभेचमोहि उरमग्रतः॥ निमीलितास्रःसत्वस्योनिसिप्यहदिघारणं॥ ५१ ॥ ओमित्येकास्रमंब्रह्मज्योतिभूतोमहातपाः ॥ स्मरित्वादेवदेवेशमस्रमंप्रमं ॥ ५२ ॥ दि ते ॥ वयमेवतहाद्राक्ष्मपंचमानुषयोनयः ॥ ५६ ॥ योगयुक्तमहालानंगच्छंतंपरमांगति ॥ अहंधनंजयःपाथोभारद्वाजस्यचालजः॥ ५७ ॥ वासुद्वश्रवा द्धिदुराकमां ॥ द्रोसूयांवितिनोबुद्धिरासीत्तार्रमस्त्रथागते॥ ५३॥ एकाग्रमिवचासीचज्योतिर्भिःपूरितंनभः ॥ समपद्यतचाको कोंयोधमेषुत्रश्रपांडवः ॥ अन्येतुसवेनाषक्षनभारहाजस्ययोमतः ॥५८॥ वमाकामदाचायंःसासासां भेभारद्वाजदिवाकरे॥ ५४॥

निरस्य अतएवसत्वस्थःरजस्तमोमऌशून्येशुद्धसत्वेरफटिककल्पेस्थितः तत्रस्थितोभूत्वाओमित्यनेनप्रतीकेनएकाक्षरंवासुदेवास्यंब्रह्मस्तिताद्वरेनाचार्योदिवमाकामदितिसार्थयोद्धेयोःसंबंधः िक्र ॥ ४३ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५४॥